

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 98/17-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda, Melite Božičević-Grbić kao predsjednice vijeća, te Lidije Grubić Radaković, Dražena Tripala, Žarka Dundovića i Damira Kosa kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Maje Ivanović Stilinović, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. D. M., zbog kaznenog djela iz čl. 120 st. 1 Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 53/91, 39/92, 91/92, 31/93, 35/93, 108/95, 16/96 i 28/96 - dalje u tekstu: OKZRH), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika podnesenima protiv presude Županijskog suda u Splitu od 15. prosinca 2016 godine broj K-Rz-1/2014, u sjednici održanoj 18. svibnja 2017 godine,

p r e s u d i o j e :

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika i opt. D. M. kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

Presudom Županijskog suda u Splitu proglašen je krivim opt. D. M. u odsutnosti, zbog kaznenog djela iz čl. 120 st. 1 OKZRH, te je primjenom čl. 38 i čl. 39 st. 1 t. 1 OKZRH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine.

Protiv ove presude podnijeli su žalbe državni odvjetnik i opt. D. M. po branitelju D. P. odvjetniku iz S.

Državni odvjetnik se žali zbog odluke o kazni, s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja, preinači prvostupanjsku presudu na način da optuženika osudi na kaznu zatvora u duljem trajanju.

Optuženik se žali zbog bitne povrede odredba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja, preinači prvostupanjsku presudu na način da optuženika oslobodi od optužbe, a podredno da ukine prvostupanjsku presudu i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

U skladu s odredbom čl. 474 st. 1 Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08,76/09, 80/11, 91/11-odluka Ustavnog suda i 143/12 - dalje u tekstu: ZKP/08) spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalbe nisu osnovane.

Iako se u žalbi optuženika uvodno ističu žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka i povrede kaznenog zakona, razlozi žalbe ne sadrže obrazloženje za ove žalbene osnove, već se isključivo upire na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Unatoč tome, sud drugog stupnja ispitao je prvostupanjsku presudu po službenoj dužnosti u skladu s odredbom čl. 476 st. 1 t. 1 i 2 ZKP/08, te je utvrđeno da nije ostvarena niti jedna od bitnih povreda iz čl. 468 st. 1 t. 1, 5, 6, 9 do 11 i st. 2 ZKP/08, a niti je ostvarena povreda kaznenog zakona na štetu optuženika.

Sud prvog stupnja, suprotno tvrdnjama optuženika u žalbi, na temelju svih raspoloživih dokaza, pravilno je i potpuno utvrdio činjenično stanje i izveo valjane zaključke koje je u svim odlučnim činjenicama obrazložio u presudi. Tu je potrebno naglasiti da ni sam optuženik ne osporava iskaze ispitanih svjedoka u odnosu na učin djela, a također niti dokumentaciju bolnice u K. i dokumentaciju Jedinice pogranične milicije G. tzv. R., na osnovi kojih dokaza je prvostupanjski sud utvrdio da je optuženik počinio ratni zločin protiv civilnog stanovništva na način opisan u optužnici.

Pozivajući se na različitost u nekim detaljima (što je upitno, jer jedan svjedok govori da je bio mršav i visok 170 cm, a drugi da je bio srednje visine) pojedinih iskaza dva svjedoka pri opisu izgleda optuženika, ovaj žalitelj upućuje na moguću zamjenu identiteta, što je sasvim neosnovano. Naime, svi ispitani svjedoci upoznali su osobno opt. D. M., znali su njegovo ime i za njegovo svojstvo u paravojnim postrojbama, a neki od njih i za njegovo ponašanje prije dolaska u G., a konačno njegovo ime upisano je u registar Jedinice pogranične milicije G. tzv. R. koji se nalazi na listu 56-57 spisa, pa je sasvim nebitna razlika kod ove dvojice svjedoka u osobnom doživljaju izgleda optuženika kada je nedvojbeno da svi svjedoci govore o istoj osobi. Nadalje, opravdano je prvostupanjski sud odbio prijedlog obrane da se provede psihijatrijsko vještačenje, što se ponavlja u žalbi, jer ne samo što se nije pojavila sumnja na isključenje ili smanjene ubrojivosti optuženika, nego bi takva odluka bili u potpunoj suprotnosti s odredbom čl. 325 ZKP/08, jer je optuženik nedostupan zbog čega mu se sudi u odsutnosti.

Na odluku o kazni u odnosu na žalbe državnog odvjetnika i optuženika

Budući da optuženik u žalbi nije dao razloge o žalbenoj osnovi odluke o kazni, iako ju je uvodno istakao, ovaj dio presude ispitan je po toj žalbi u skladu s odredbom čl. 478

ZKP/08. Nasuprot žalbi državnog odvjetnika, sud prvog stupnja dao je potpune i valjane razloge zbog kojih smatra da više utvrđenih olakotnih okolnosti u svojoj kvaliteti i u zbiru daju dovoljno osnove za primjenu odredbi o ublažavanju kazne iz čl. 38 i 39 st. 1 t. 1 OKZRH, pa takvo obrazloženje u prvostupanjskoj presudi prihvaća i ovaj sud drugog stupnja. Stoga je Vrhovni sud Republike Hrvatske kao sud drugog stupnja, stajališta da je izrečena kazna zatvora u trajanju od tri godine primjerena svim utvrđenim okolnostima i težini djela, zbog čega je takvom kaznom u ovom slučaju, moguće ostvariti sve zakonom predviđene svrhe kažnjavanja.

Kako Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja, ispitujući prvostupanjsku presudu po službenoj dužnosti u skladu s odredbom čl. 476 st. 1 t. 1 i 2 ZKP/08, nije našao da bi bila ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka na koju se pazi po službenoj dužnosti, a niti povreda kaznenog zakona na štetu optuženika, to je po odredbi čl. 482 ZKP/08 presuđeno kao u izreci.

U Zagrebu 18. svibnja 2017 godine

Zapisničarka:
Maja Ivanović Stilinović, v. r.

Predsjednica vijeća:
Melita Božičević-Grbić, v. r.